

31. Nígbà tí wọn bá sì n ka àwọn àmìi Wa fún wọn (tí o wà nínú un Al-Kur'aanu), wọn a wí pé: Àwa ti gbọ. Tí ó bá ẹ pé a fẹ̀ ni, àwa náà le sọ irú èyí. Dájúdájú èyí kí í ẹ̀ nńkan kan bíkòşẹ̀ itàn àwọn ẹ̀ni àkókó.

32. Nígbà tí wọn sì sọ pé Allaahu òò, tí ó bá ẹ̀ pé èyí (Al-Kur'aanu) jẹ̀ òtító láti òdòò Rẹ̀, rọ̀ òjò òkúta lé wa lórí láti sánmò, tàbí kí Ó mú iya èlẹ̀ta eléro wáá bá wa.

33. Allaahu kò sì ní jẹ̀ wọn níyà nígbà tí iwo wà láàrin wọn, bèè ni Allaahu kò ní jẹ̀ wọn níyà nígbà tí wọn bá n tọ̀rọ̀ àforíjì.

34. Kò sí idí tí Allaahu kò fí ní jẹ̀ wọn níyà nígbà tí o ẹ̀ pé wọn n dí àwọn èniyàn lówó láti lọ sí Al-Masjidul-Haraam, bèè ni wọn kí í ẹ̀ ọ̀rẹ̀ Rẹ̀. Àwọn tí n páyàa (Allaahu) ni ọ̀rẹ̀ Rẹ̀ sùgbón ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ wọn ni kò mò.

35. Wọn kò sì jòsin nínú un ilé náà ju ifẹ̀ sísú àti àtẹ̀wọ̀ pipa. Nítorí náà ẹ̀ tọ̀ iya wò nítorí pe ẹ̀ sàìgba (Allaahu) gbọ.

36. Dájúdájú àwọn tí wọn sàìgba (Allaahu) gbọ̀ n ná àwọn ohun ìní (dúkíà) wọn láti ẹ̀rì àwọn èniyàn lórí kúrò lójú ọ̀nàà Allaahu, wọn yòò maa ná a títi yòò fí di àbámò fún wọn, lẹ̀yìn náà wọn (àwọn olùgba Allaahu gbọ̀) yòò boríi wọn. (Àwọn màláíkà) yòò kó àwọn tí wọn sàìgba (Allaahu) gbọ̀ jọ sínú un (ináa) Jahannamu.

37. Kí Allaahu lè ya àwọn ẹ̀ni búburú sí ọ̀tò kúrò nínú un àwọn ẹ̀ni rere àti kí Ó lè fí àwọn ẹ̀ni búburú borí araa wọn, nítorí kí Ó lè pa wọn pọ̀ sí ojú kan, nítorí kí Ó lè fí wọn sínú un (ináa) Jáhànnámu. Àwọn wọ̀nyẹn ni ẹ̀ni òfò.

وَإِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ

مِّنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٦٩﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ

لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ ؕ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٧٠﴾ وَمَا لَهُمْ إِلَّا يَعْذِّبَهُمُ اللَّهُ

وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ؕ إِنْ أَوْلِيَائُهُ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَمَا كَانَ

صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً ؕ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾ إِنْ

الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ ؕ فَيُصْنَفُوقُنَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ

حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مُحْشَرُونَ ﴿٧٣﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ؕ أُولَٰئِكَ هُمُ

الْخَسِرُونَ ﴿٧٤﴾